

اثربخشی آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای مادر-کودک بر اینمنی دلبستگی پسرهای ۶ تا ۱۰ سال دچار اختلال نافرمانی مقابله‌ای

نازنین هنرپروران^۱، زهرا خاتونی^۲، سارا باقری^۳، فرهاد نامجو^{۴*} و زهرا هارونی‌زاده^۵

دریافت مقاله: ۹۶/۰۹/۰۲؛ دریافت نسخه نهایی: ۹۶/۱۲/۰۴؛ پذیرش مقاله: ۹۶/۱۲/۰۵

چکیده

هدف: هدف پژوهش تعیین اثربخشی آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای مادر-کودک بر اینمنی دلبستگی پسرهای ۶ تا ۱۰ سال دچار اختلال نافرمانی مقابله‌ای بود. **روش:** روش پژوهش شبه‌آزمایشی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون با گروه گواه و پیگیری سمه‌ماهه و جامعه آماری ۱۴۸ دانشآموز پسر پیش‌دبستانی و دبستانی ارجاع داده شده به مرکز مشاوره آموزش و پرورش شهر خمین در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ بود. پس از غربال‌گری، از میان دانشآموزانی که بیشترین نمره را در پرسشنامه‌های علائم مرضی کودکان گادو و اسپرافکین نسخه والدین (۲۰۰۷) و طبقه‌های Q دلبستگی واترز ۱۹۸۷، بهدست آوردند، ۲۴ دانشآموز انتخاب و مادران آن‌ها در دو گروه آزمایش و گواه به صورت تصادفی جایگزین شدند و بسته آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای اریک برن ۱۹۶۱، در ۸ جلسه ۸۰ دقیقه‌ای یکبار در هفته در مورد گروه آزمایش اجرا و داده‌ها با استفاده از آزمون تحلیل واریانس آمیخته با اندازه‌گیری مکرر تحلیل شد. **یافته‌ها:** نتایج تفاوت معناداری را بین عملکرد دو گروه آزمایش و گواه در اینمی دلبستگی ($F=59/20$) و اختلال نافرمانی مقابله‌ای ($F=15/42$) در مرحله پس‌آزمون و پس از سه ماه پیگیری نشان داد. **نتیجه‌گیری:** با توجه به این که آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای می‌تواند میزان تعامل‌ها و سطح اینمی دلبستگی مادر-کودک را افزایش دهد؛ پیامدهای تغولی مهمی در بی دارد. از این‌رو به نظرمی‌رسد در موقعیت‌های بالینی با انجام مداخله‌هایی از این دست و با ارتقاء سلامت روانی والدین، بتوان گام‌های مثبت و استواری در جهت رفع و یا تخفیف مشکلات رفتاری کودکان برداشت.

کلیدواژه‌ها: ارتباط، دلبستگی، مادر-کودک، محاوره‌ای، مقابله‌ای، نافرمانی

۱. استادیار گروه مشاوره، واحد مرودشت، دانشگاه آزاد اسلامی، مرودشت، ایران
 ۲. کارشناسی ارشد مشاوره خانواده، دانشگاه الزهرا، تهران، ایران
 ۳. مدرس دانشگاه آزاد و کارشناسی ارشد روان‌شناسی کودک، واحد تهران مرکز، دانشگاه آزاد اسلامی تهران، ایران
 ۴. نویسنده مسئول، دانشجوی دکتری مشاوره، واحد اصفهان (خوراسگان)، دانشگاه آزاد اسلامی، اصفهان، ایران
- Email: f.namjo@khuisf.ac.ir
۵. کارشناسی ارشد روان‌شناسی بالینی، واحد اراک، دانشگاه آزاد اسلامی، اراک، ایران

مقدمه

اختلال نافرمانی مقابله‌ای^۱ از شایع‌ترین اختلال‌های روانی است که با شیوع ۲ تا ۱۶ درصد در کودکان پیش‌دبستانی یا اوایل سن مدرسه، و پیش از نوجوانی مشخص شده است (جلالی، پوراحمدی، طهماسبیان و شعیری، ۱۳۸۷). کودکان دچار این اختلال اساساً در ارتباط با والدین، معلم‌ها و همسال‌ها دچار نارسایی هستند (صدری، زارع بهرام‌آبادی و غیاثی، ۱۳۹۵) و از نظر قابلیت تحصیلی در سطح پایین‌تری از همسال‌های خود قرار دارند (بالالی و آقایوسفی، ۱۳۹۰). از این‌رو، پنجمین راهنمای تشخیصی و آماری بیماری‌های روانی در سال ۲۰۱۳^۲ اختلال نافرمانی مقابله‌ای را الگویی از عصیان/تحریک‌پذیری خلق، رفتار چالشی/مقابله‌ای یا کینه‌جویانه معرفی و عنوان کرده است که ملاک‌های اختلال مذکور باید حداقل هر هفته یکبار مشاهده شود و بهمدت ۶ ماه دوام داشته باشد. این ملاک‌ها با این توصیف است که افراد دچار اختلال نافرمانی اغلب خلق‌شان پایین است، به‌آسانی پرخاشگر می‌شوند، اغلب عصبانی‌اند، با مراجع قدرت درگیرند و بحث می‌کنند، به صورت فعالانه‌ای نافرمان و لجباز هستند، اغلب به‌طور عمده دیگران را ناراحت می‌کنند، به‌خاطر بدرفتاری و اشتباه‌های خودشان دیگران را سرزنش می‌کنند، غرض‌ورز و کینه‌جو هستند (انجمن روان‌شناسی آمریکا، ۲۰۱۳).

اختلال نافرمانی مقابله‌ای، بیشترین شیوع را در خانواده‌های دارد که والدین یا مراقبان آن‌ها، پاسخ‌دهنده و حساس نیستند یا در مراقبت از کودک اهمال می‌کنند (محمدلو، قربانیان و خانبانی، ۱۳۹۴). از این‌رو، بالبی^۲ (۱۹۷۳؛ نقل از جهان‌بخش، بهادری، امیری و جمشیدی، ۱۳۹۰) در تأکید بر اهمیت ارتباط مادر و کودک معتقد است آنچه برای سلامت روانی کودک ضروری است، تجربه یک ارتباط گرم، صمیمی و مداوم با مادر یا جانشین دائم او است. او معتقد است که بسیاری از اشکال روان آزردگی‌ها و اختلال‌های شخصیت حاصل محرومیت کودک از مراقبت مادرانه و یا عدم ثبات رابطه کودک با چهره دلبستگی است. علاوه بر آن، از نظر تکاملی تأمین‌کننده ایمنی و محافظت‌کننده آن، شکل‌گیری روابط نزدیک است؛ و در نهایت امکان بقای کودک را افزایش می‌دهد. وقتی کودک از مادر/مراقب، جدا یا پیوند مادر-کودک تهدید شود، فعل شدن این نظام رفتاری ذاتی، باعث رفتارهای جوارجويی ویژه مثل گریه کردن می‌شود. پاسخ‌های مادر به‌این رفتارها به صورت نظامدار در ارتباط هدفمند مادر و کودک سازمان می‌یابد (نادعلی، بشارت، رستمی و بهرامی احسان، ۱۳۹۵). بنابراین بین الگوی دلبستگی کودک و تعامل با مادر، ارتباط نزدیکی وجود دارد؛ به‌گونه‌ای که شکست مادر در ایجاد ارتباطی گرم، حساس و پاسخ‌دهنده در سال اول زندگی مشکلات رفتاری پایداری در کودک ایجاد می‌کند (کسیدی، جونز و شاور، ۲۰۱۳).

1. oppositional defiant disorder

2. Bowlby

هر شکافی در مبادله مادر-کودک، می‌تواند تأثیر منفی قاطعی بر تحول شخصیت کودک داشته باشد و در آینده به اختلال‌های کم و بیش و خیم مرضی منجر شود (پوراحمدی و همکاران، ۱۳۸۸). از این‌رو، رابطه مادر-کودک، محور آرامش و امنیت کودک و تجربه رابطه مثبت و پاسخگو بودن مادر، مقدمه لازم برای اکتشاف‌گری و سازش به هنجار کودک است (بکس، کوان و موریس، ۲۰۱۳). تهدیدهای مدام در توازن این رابطه متقابل هدفمند منجر به شکل‌گیری مشخصه‌های کمتر سازش‌یافته کودک در رابطه مادر-کودک می‌شود و درنهایت تأثیری منفی بر توانمندی کودک در برقراری رابطه با دنیای خارج می‌گذارد (بشارت، ۱۳۹۲)؛ لذا لازم است والدین اهداف متعالی و در عین حال واقع‌گرایانه‌ای در مورد رفتار با کودکان خود ترسیم کنند و برای دستیابی به انتظارات خود حمایت‌های لازم را از آن‌ها به عمل آورند (نوروزپور، جان‌بزرگی، نوری، آگاه‌هریس و فلاح، ۱۳۹۳). همچنین لازم است والدین برای احساس موفقتی و رسیدن به سطح مناسب رضایت از فرزندپروری خود، در مورد میزان اثربخشی نقش خود فکر کنند، زیرا والدینی که از توانایی‌های در فرزندپروری خود مطمئن هستند، وظایف فرزندپروری خود را مؤثرتر انجام می‌دهند و نتایج مثبت‌تری در رشد و تحول فرزندان خود به دست می‌آورند (اقبالی، موسوی و حکیما، ۱۳۹۵).

برای حل مسائل ارتباطی و بهبود روابط والد-فرزندی نظریه‌ها و رویکردهای مختلفی طراحی شده است. در میان آن‌ها نظریه «تحلیل ارتباط محاوره‌ای»^۱ روش منظمی برای روان‌درمانی به منظور رشد و تغییرات شخصی است؛ این نظریه توسط اریک برن^۲ در سال ۱۹۵۰ توسعه یافته است (کورنل، ۲۰۱۶). تحلیل ارتباط محاوره‌ای در برگیرنده نظریه ارتباطی آسان و کاملی درباره شخصیت است که این بینش را ایجاد می‌کند که انسان چگونگی طرز برخورد با خود و دیگران را شناسایی کند (ویدوسن، ۲۰۱۱). پژوهش‌ها نشان داده است آموزش این رویکرد می‌تواند بر بهبود رابطه والد-کودک و مشکلات رفتاری کودکان مؤثر باشد (مؤمنی، ۱۳۸۶؛ سخاوت و عطاری، ۱۳۹۱؛ اقبالی و همکاران، ۱۳۹۵؛ ویسانی، شهنی‌بیلاق، عالی‌پور و مهرازی‌زاده هنرمند، ۱۳۹۴؛ کشاورزی، فتحی‌آذر، میرنصب و بدري، ۲۰۱۶؛ سربین، کینگودن، راتل و استاک، ۲۰۱۵؛ رینالدى و هاوو، ۲۰۱۲)؛ همچنین آموزش ارتباط محاوره‌ای به والدین کمک می‌کند تا ضمن کسب رضایت بیشتر از روابط بین فردی به جای استفاده از سبک‌های مهاری و سرزنش کردن کودکان خود، برای آن‌ها مسئولیت‌هایی تعیین کنند (کرامتی، شعاع‌کاظمی و حسینیان، ۱۳۹۱). به نظر متخصصان تحلیل ارتباط محاوره‌ای، شخصیت ما از سه «حالات من»^۳ مجزا به نام «حالات من والد»^۴، «حالات من

1. Transactional Analysis (T.A)

2. Eric Berne

3. ego stage

4. parent ego stage

بالغ^۱» و «حالت من کودک^۲» تشکیل شده است که رفتارهای ما را پوشش می‌دهند. همه ما از جمله کودکان، از توانش عمل کردن به هریک از این سه شیوه برخورداریم. بهاین ترتیب می‌توان گفت که هر فردی یک حالت «والد»، یک حالت «بالغ» و یک حالت «کودک دارد» (درستیان و میرزاخانی، ۱۳۹۱). از این‌رو، تخطیه‌های «والد سرزنش‌کننده» که به تحقیر «کودک» می‌انجامد، خودباوری کودک را کاهش می‌دهد. همچنین این سرزنش‌ها باعث ایجاد روابط متقاطع بین «والد» و «کودک» می‌شود (کشاورزی و همکاران، ۲۰۱۶). در نظریه تحلیل ارتباط محاوره‌ای، بر تحلیل پیام‌های «والد» نظریه بازدارنده‌ها و تصمیم‌های اولیه‌ای که کودک می‌گیرد و طبق آن نمایشنامه زندگی را می‌سازد، تأکید می‌شود. برخی از این پیام‌ها نامیدی و نایمنی را به همراه دارند و کودکان نیز آن‌ها را می‌آموزند. به عنوان مثال بازدارنده‌های «تو نمی‌توانی»، «نکن» و «بچه نباش» باعث می‌شود «کودک» دچار احساس طردشده‌گی، عزت‌نفس پایین، ناکارامدی و سرخوردگی شود (ویدوسن، ۲۰۱۴). زمانی که «والد»، سوق‌دهنده‌ها را سرلوحه باورهایش قرار دهد، می‌تواند انجام کارها توسط «کودک» را نادیده بگیرد و از «کودک» خواسته‌های غیرواقعی داشته باشد. برای نمونه «والدی» که سوق‌دهنده «کامل باش» دارد، از «کودک» می‌خواهد که همواره کارها را بر دچار خود کم‌بینی می‌شود (درستیان و میرزاخانی، ۱۳۹۱). از آنجا که این رویکرد یکی از مؤثرترین راههای بهبود ارتباط و مکالمه والدین با فرزندان‌شان به شمار می‌رود؛ لذا پژوهش حاضر با هدف تعیین میزان اثربخشی آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای مادر-کودک بر این‌منی دلبستگی پسرهای ۶ تا ۱۰ سال دچار اختلال نافرمانی مقابله‌ای انجام و فرضیه‌های زیر آزمون شد.

۱. مداخله گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای موجب ایمنی دلبستگی و کاهش نشانه‌های اختلال نافرمانی مقابله‌ای کودکان می‌شود.

۲. تأثیر مداخله گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای بر ایمنی دلبستگی و کاهش نشانه‌های اختلال نافرمانی مقابله‌ای کودکان در مرحله پیگیری پایدار می‌ماند.

روش

روش پژوهش شبه‌آزمایشی و کاربردی با طرح پیش‌آزمون، پس‌آزمون و گروه گواه و پیگیری سه‌ماهه بود. جامعه آماری دربرگیرنده ۱۴۸ مادر-کودک از بین کودکان ۶ تا ۱۰ ساله پیش‌دبستانی و دبستانی پسر ارجاع داده شده به مرکز مشاوره آموزش و پژوهش شهر خمین به همراه مادران‌شان در سال تحصیلی ۹۵-۹۶ بود. از میان آن‌ها ۲۴ پسر که بالاترین نمره را در پرسشنامه‌های پژوهش

-
1. adult ego stage
 2. child ego stage

اثربخشی آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای مادر-کودک بر ...

به دست آورده بودند، و خود و مادران شان شرایط ورود به پژوهش را داشتند انتخاب شدند. ملاک‌های ورود شامل سن ۶ تا ۱۰ سال برای پسرها، سن زیر ۳۵ سال و داشتن حداقل تحصیلات دیپلم برای مادرها و ملاک‌های خروج شامل دریافت درمان‌های روان‌پزشکی توسط مادر یا کودک، فرزندخوانده بودن کودک، متارکه والدین و اعتیاد مادر بود. از آن‌جا که در گروه‌های مشاوره و روان‌درمانی بهتر است اندازه گروه بیش از ۱۰ تا ۱۲ نفر نباشد (ثنایی، ۱۳۸۳)، در این پژوهش نیز ۱۲ مادر در گروه آزمایش و ۱۲ مادر در گروه گواه جایگزین شدند و هر دو گروه در هر سه مرحله ارزیابی پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری شرکت کردند.

ابزار پژوهش

۱. مقیاس طبقه‌های Q دلبستگی! نسخه ۳ ابزار مشاهده‌ای دلبستگی توسط واترز^۲ در سال ۱۹۸۷ برای ارزیابی امنیت دلبستگی کودکان ابداع شد. این آزمون روشی است برای توصیف فرد از طریق تعداد ۴۵ تا ۱۰۰ ماده که در حوزه محتوایی مشخصی بهم مریبوط هستند. دسته‌بندی محتوایی آزمون در تعدادی زیرمقیاس اغلب مفید است. این کار را می‌توان از نظر منطقی بر اساس محتوا یا به‌طور تجربی با تحلیل عامل انجام داد. با این کار ماده‌ها از ۹۰ به کمتر از ۱۰ زیرمقیاس کاهش می‌یابد (نادعلی و همکاران، ۱۳۹۵). در این پژوهش ماده‌های طبقه‌های Q دلبستگی بر اساس محتوا بر شش زیرمقیاس دسته‌بندی شد که عبارت از کاوش محیط در حوزه پایگاه اینمن شامل ماده‌های ۶، ۱۳، ۱۴، ۱۵، ۲۱، ۲۵، ۲۶، ۳۳، ۳۵، ۴۳، ۳۸، ۳۱، ۲۷، ۲۳، ۶۹، ۵۴ و ۷۴، تعامل هموار با دسترس بودن شامل ماده‌های ۱، ۲، ۱۹، ۲۴، ۴۷، ۶۰، ۷۹، ۸۶ و ۸۷، تماس جسمانی شامل ماده‌های ۱۱، ۲۸، ۴۴، ۵۳ و ۶۴، تنبیدگی و آرامش طلبی شامل ماده‌های ۳، ۳۴، ۷۱ و ۸۸، رفتار با مشاهده‌گر شامل ماده‌های ۴۸، ۴۹، ۵۶، ۵۸، ۶۷ و ۷۲، ۷۷ و ۷۸ است (واترز و وان، ۲۰۱۴). به جای نمره گذاری هر ماده به‌تنهایی، ماده‌ها در دسته‌هایی از نمره ۱ = کمترین ویژگی مشاهده شده برای هر فرد تا نمره ۹ = بیشترین ویژگی مشاهده شده برای یک فرد، تقسیم‌بندی می‌شود. به‌منظور ارزیابی ابزار مشاهده‌ای دلبستگی برای کودکان شهر تهران، در پژوهشی مقدس (۱۳۹۲) و اعتبار کلی ابزار را با استفاده از روش آلفای کرونباخ ۰/۸۴ گزارش کرد. دامنه اعتبار هریک از ماده‌ها هم بین ماده ۸۲ دارای کمترین اعتبار و ماده ۸۵ دارای بیشترین اعتبار، در تغییر بود. در پژوهش حاضر آلفای کرونباخ برای نمره کلی ۰/۸۷ و برای زیرمقیاس‌های کاوش محیط در حوزه پایگاه اینمن ۰/۸۲

1. Attachment Q-Sort

2. Waters

انتظار کودک از در دسترس بودن و پاسخگویی مراقب ۰/۷۹، تعامل هموار با مراقب ۰/۷۹، تماس جسمانی ۰/۸۲، تنبیه‌گی و آرامش طلبی ۰/۸۱ و رفتار با مشاهده‌گر ۰/۸۴ به دست آمد.

۲. پرسشنامه علائم مرضی کودک^۱ نسخه والد. این پرسشنامه به منظور غربالگری ۱۲ اختلال رفتاری و هیجانی در کودکان ۵ تا ۱۲ ساله به وسیله گادو و اسپیرافکین (۱۹۸۴) در دو نسخه والد و معلم تهیه و در سال ۲۰۰۷ توسط آن‌ها مورد تجدید نظر قرار گرفت. در این پژوهش، از فهرست بازبینی والدین استفاده شد که دارای ۱۱۰ سؤال است. هریک از عبارت‌های مذکور، در مقیاس چهار درجه‌ای هرگز = ۰، گاهی = ۱، اغلب وقت‌ها = ۲ و بیشتر وقت‌ها = ۳ پاسخ داده می‌شود. پرسشنامه استفاده شده در پژوهش حاضر در قسمت B با ۸ سؤال از سؤال ۲۶ بود که اختلال نافرمانی مقابله‌ای را می‌سنجد. دو شیوه نمره‌گذاری برای پرسشنامه علائم مرضی کودکان طراحی شده است. در این پژوهش از روش نمره برش شدت نشانه‌ها به جهت غربالگری استفاده شد. شیوه نمره‌گذاری بر اساس نقطه برش با جمع زدن تعداد عبارت‌هایی به دست می‌آید که آزمودنی با گزینه‌های گاهی = ۱، اغلب وقت‌ها = ۲ و همیشه = ۳ پاسخ داده است. به عنوان مثال اگر جمع نمره سؤال‌هایی که یک فرد در زیرمقیاس اختلال نافرمانی مقابله‌ای علامت زده بالاتر یا برابر ۱۳ شود، به عنوان نشانه مرضی و دارا بودن اختلال مذکور، در نظر گرفته می‌شود (گادو و اسپیرافکین، ۲۰۰۷). مقدار ضریب اعتبار به روش هماهنگی درونی برای نسخه والد ۰/۹۴ گزارش شده است (نقل از محمدلو و همکاران، ۱۳۹۴). در پژوهش حاضر ضریب آلفای کرونباخ آن برای اختلال نافرمانی مقابله‌ای برابر با ۰/۸۱ به دست آمد.

۳. آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای. در این پژوهش روش مداخله آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای، برنامه از پیش تعیین شده در قالب اصول و مفاهیم اساسی نظریه تحلیل تبدالی و برگرفته از منابع معتبر از کتاب (برن، ۱۳۹۵) بود که در ۸ جلسه ۸۰ دقیقه‌ای هر هفته یک جلسه به گروه آزمایشی ارائه شد.

جلسه اول. پس از معارفه اجمالی و آشنایی اعضای گروه با یکدیگر، قوانین گروه تشریح و درباره اهداف، ساختار و تحلیل کارکردی اولیه صحبت شد. فرایند درمان با استفاده از پیام‌های کلامی و غیرکلامی و تحلیل ساختاری ساده حالت‌های من بالغ، والد و کودک تمرین و مرور شد. به شرکت‌کنندگان گفته شد که به عنوان تکلیف خانگی روزانه یک ساعت به پیام‌های رد و بدل شده خود با کودک‌شان توجه کنند و حالت‌های من بالغ، من کودکی و من والد خود را یادداشت کنند. جلسه دوم، در این جلسه درباره تاریخچه تحلیل ارتباط محاوره‌ای و اولین بعد شخصیتی یعنی من کودک و انواع آن، یعنی در مورد کودک مطیع و سازگار، کودک طبیعی، و ویژگی‌های مثبت

1. Child Symptoms Inventory (CSI.4)

و منفی کودک طبیعی صحبت و گفته شد «من» فرد بزرگ‌سال رفتارهایی را از دوران کودکی در خزانه رفتاری خود دارد. مثلاً یکی از رفتارها ممکن است این باشد که لازم است توجه ویژه‌ای به قوانین و محدودیت‌های والدین داشته باشد. این رفتار ممکن است در بزرگ‌سالی برای شخص پربار و زندگی‌بخش باشد و یا ممکن است فرد بزرگ‌سال در این «حالت نفسانی کودک خود» همان‌گونه که در کودکی، اگر طبق انتظارها و فرامین والدین یا جانشینان آن‌ها رفتار، احساس و فکر می‌کرده است می‌توانسته نوازش آن‌ها را کسب کند؛ اکنون هم برای کسب نوازش همان‌گونه رفتار، احساس فکر می‌کند. به عنوان مثال ممکن است فرد به خود بگوید: «مادرم در کودکی وقتی مرا دوست داشت که می‌خندیدم، وقتی غمگین و عصبانی بودم هرگز دوست نداشت گریه کنم»؛ بنابراین اکنون در بزرگ‌سالی نیز به انجام این همان‌گونه رفتار، احساس فکر ادامه می‌دهد. سپس با ذکر مثال‌های متعدد در مورد «والد حمایت‌گر» و «والد انتقاد‌گر» نیز بحث و تبادل نظر شد. در انتهای جلسه از شرکت‌کنندگان خواسته شد به عنوان تکلیف خانگی با یادداشت‌برداری «والد حمایت‌گر» و «والد انتقاد‌گر» خود را شناسایی کنند.

جلسه سوم، در این جلسه «من والد» شخصیت و انواع «والد» و عملکرد آن‌ها تعریف و برای تفهیم بهتر مثال‌های زیادی ذکر شد. همچنین درباره ابعاد «مبثت» و «منفی» هریک از بخش‌های «والد» صحبت شد. به عنوان مثال گفته شد، هرگاه فردی رفتارهایی را که والدین در کودکی اش برای مراقبت از او نشان می‌دادند، در بزرگ‌سالی بازنوازی کند، آن فرد، در بخش «والد مهربان و تغذیه‌کننده» خود قرار دارد. نظری قصه گفتن پدرش در کودکی اش، پانسمان زخم بدنش در کودکی توسط مادرش که اکنون فرد آن‌ها را در بزرگ‌سالی بازنوازی می‌کند و در مورد کودک خود انجام می‌دهد. برای تفهیم بعد «والد مهارکننده» به عنوان مثال گفته شد، ممکن است گاهی والدین در دوران کودکی به کودک خود می‌گفتند چه کار کند یا نکند، یا مهارش می‌کردد؛ مثلاً بخواب، برو، نو یا از او انتقاد می‌کرند. بنابراین هرگاه فرد در بزرگ‌سالی به گونه‌ای رفتار کند که تقليیدی از نقش والدینش در این زمینه‌ها باشد، در بخش «والد مهارکننده خود» قرار دارد. در بعد «والد مهارکننده منفی»، دستورهای والد، بیان‌کننده تحریر کودک است. مثلاً مادر وقتی سر فرزند خود فریاد می‌زند که «تو بازم اشتباه کردی؟!» این مادر «والد مهارکننده منفی» است. در آخر جلسه برای آموزش رسم نمودار نوازشی، بر اساس تحلیل ساختاری پیچیده «من»، گفته شد ابتدا یک خط افقی رسم کنند و در طول آن اسمی پنج حالت نفسانی کشی¹ خود را بنویسند، و در بالای هریک از تقسیم‌بندی‌های حالت‌های نفسانی کنشی خود، خطی عمودی رسم کنند. بلندی خط عمودی نشان‌دهنده این است که چه مقدار از زمان را در هریک از حالت‌های نفسانی خود به سر برده‌اند. سپس رسم نمودار نوازشی به عنوان تکلیف خانگی تعیین شد.

جلسه چهارم، در این جلسه برای آشنایی اعضای گروه با نقش الگوهای ارتباطی در زندگی‌های شخصی و اجتماعی خود، گفته شد، اگر من با شما ارتباط برقرار کنم می‌توانم از هریک از سه حالت نفسانی خود به انتخاب خودم، شما را مورد خطاب قرار دهم. شما هم می‌توانید با هریک از سه حالت نفسانی خودتان بهمن پاسخ دهید، که به‌این تبادل ارتباطی رابطه متقابل می‌گویند. آموزش‌های دیگر این جلسه نوازش، روابط متقابل مکمل و متقطع بود. برای آموزش نوازش گفته شد؛ در برقراری رابطه متقابل من با علائم رفتاری ویژه خود، حضور شما را در ک می‌کنم و شما هم با علائم رفتاری خود حضور مرا در ک می‌کنید. در این رویکرد به‌هر نوع عملی که حضور دیگری درک شود نوازش گفته می‌شود. پس از آن انواع نوازش تشریح و مثالهایی برای هریک بیان شد. مثلاً «قدرت خوبی که یک آدم دوست داشتنی مثل تو پهلوی آدم باشد» نوازش مثبت غیرشرطی است. «من از تو متنفرم» نوازش منفی غیرشرطی است. سپس در مورد «من بالغ» شخصیت و این که چه کار کنیم اطلاعات منفی ضبط شده در «کودک و «بالغ»» ما مانع شاد بودنمان نشود صحبت شد. در انتهای مجددًا گروه دسته‌بندی شد تا هر گروه در مورد «بالغ» خود صحبت کند. در پایان به عنوان تکلیف خانگی از شرکت‌کنندگان خواسته شده روزانه یک ساعت به بررسی نوازش‌های مثبت، منفی، نوازش به خود و نوازش کودک درون بپردازند و یادداشت‌برداری کنند.

جلسه پنجم، تکلیف جلسه قبل بررسی و بازنوازی‌های غیرارادی دوران کودکی یا «من کودک» و وضعیت‌های اساسی زندگی به‌طور کامل تشریح شد. هریک از اعضای گروه دو صفحه از کتاب بازی‌های روانی اریک برн (۱۳۹۵)، را با ارائه بازی «چرا فلان کار را نمی‌کنی؟ آره، اما» دریافت کردند. سطح اجتماعی و سطح روانی معرفی و به‌این ترتیب شرح داده شد که بازی‌ها از نظر شدت و میزان، درجه‌های مختلفی دارند. بازی‌های روانی درجه یک، دارای پیامدی است که بازیگر مایل است آن را در انتظار مردم انجام دهد. مثل سازماندهی زمان در مهمانی‌ها. بازی روانی درجه دو، پیامدهای سخت‌تری دارد، و بازیگر بازی خود را در انتظار انجام نمی‌دهد. مثل مراجعتی که به گرونلند اکتفا نکند و از مددکار به‌دلیل عدم کفایت نزد رئیس آژانس مددکاری شکایت کند و مددکار هم دچار افسردگی شود و استعفا دهد. بازی روانی درجه سه، در کلام برن عبارت از آن بازی است که به‌طور قطع انجام می‌شود و به اتاق عمل و دادگاه یا گورستان منتهی می‌شود. در ادامه شرکت‌کنندگان به‌منظور آشنایی با جو بازی‌ها و تحلیل آن، به بازی «چرا فلان کار را نمی‌کنی؟ آره، اما» پرداختند. به عنوان مثال گفته شد، زیر پیام شخص بازیگر در سطح اجتماعی نینگ او قرار دارد و به صورت غیرکلامی منتقل می‌شود. در بازی «من فقط دارم کمک می‌کنم» که از سوی مادر است و «چرا فلان کار را نمی‌کنی-آره، اما» که از طرف کودک است، پیام روانی کودک بعد از بیان مشکلش این است که وقتی تو سعی می‌کنی به من کمک کنی، من کمک تو را نخواهم پذیرفت. در پاسخ مساعد، کودک تمايل خود را به بازی با آشکار کردن پاسخ مساعد خود ابراز

می‌کند. سپس همراه اعضا به بازی‌های روانی همچون قهر، مظلوم واقع شدن، خرابکاری، عیب و جز آن، در زندگی پرداخته شد. به عنوان مثال گفته شد، «بازی خرابکاری در توصیف روابط متقابل به کار می‌رود که افراد از آن به عنوان وسیله کسب نوازش برای احساس‌های تخربی‌شان استفاده می‌کنند. خرابکار دیگران را دعوت به مبالغه‌ای می‌کند که در آن او یک احساس تفریحی را بیان می‌کند و هدفش این است که به خاطر آن احساس‌ها از دیگران نوازش بطلبد. تا زمانی که شخص مقابل مایل است به خرابکار نوازش دهد او این روابط متقابل را ادامه می‌دهد». سپس در مورد این که چگونه می‌توانند این بازی‌ها را به کار نبرند؛ به عنوان تکلیف خانگی تعیین و قرار شد که نمونه‌هایی از بازی‌های خود را بنویسند و نقش خود را به عنوان ناجی، قربانی، زجردهنده در آن بازی‌ها شناسایی کنند.

جلسه ششم، تکلیف جلسه قبل بررسی و سپس از اعضاء خواسته شد مشغولیت‌های ذهنی خود را بیان کنند. گفته شد این مشغولیت‌ها می‌تواند روابط سطحی و اختلاف‌ها در خانواده، نداشتن اراده و انگیزه، نالمیدی و غیره باشد. گفته شد حالت‌های نفسانی جا به جایی دارند به عنوان مثال «زمانی که رانندگی می‌کنم و با توجه به علائم و قوانین، در حالی که ترسیده‌ام تصمیم می‌گیرم که در این زمان و این مکان چه نوع واکنشی می‌تواند کمک کند که از تصادف دو خودروی جلوی پیشگیری کنم»، در حالت نفسانی بالغ خود قرار دارم و در همین زمان در حین رانندگی متوجه رانندگی با سرعت زیاد راننده‌ای دیگر می‌شوم و سری تکان می‌دهم و لبم را به نشانه اعتراض می‌گزم، درست شبیه زمانی است که در کودکی کنار پدرم می‌نشستم و پدر رانندگی می‌کرد و در اعتراض به راننده بی‌توجهه چنین عکس‌العملی نشان می‌داد، و در همین زمان به ساعتم نگاه می‌کنم و متوجه می‌شوم که از زمان مصاحبه‌ای که با مدیر اداره داشتم کمی گذشته و این امر موجب اضطراب و بروز علائم دستگاه سمعی‌پوشانیک در من می‌شود که این نشانه بازنوازی احساس‌های تخربی من در دوران کودکی، درست زمانی است که دیر به مدرسه می‌رسیدم و معلم مرا تنبیه می‌کرد. در این جلسه روابط پنهان و ارتباط محاوره‌ای مضاعف از طریق اجرای نقش آموزش داده شد و چند مثال از روابط پنهان همراه با تمرين به عنوان تکلیف خانگی تعیین شد.

جلسه هفتم، تکلیف جلسه قبل بررسی و سپس درباره چهار وضعیت زندگی، شفای کودک درون صحبت و سعی شد اعضاً گروه به تجزیه و تحلیل حالت‌های کودک، بالغ و والد خود بپردازند و نحوه برقراری ارتباط بین این حالت‌ها را در رفتار روزمره خود به کار گیرند. در ادامه در مورد احساسات تخربی، احساسات ویژه‌ای که در کودکی در خانواده تشویق می‌شوند صحبت شد و نیز درباره این که کودک برای کسب نوازش ممکن است تصمیم بگیرد فقط احساسات مجاز را تجربه کند و درباره این تصمیم که به صورت ناآگاهانه در بزرگ‌سالی زمانی که پیش‌نویس زندگی خود را به اجرا درمی‌آورد و به طور مستمر احساسات واقعی خود را با احساسات مجاز کودکی می‌پوشاند

بحث و در مورد این که افراد از پشت چهار پنجره به دنیای اطراف خود نگاه می‌کنند و در چهار وضعیت قرار دارند، صحبت و بیان شد، فردی که در وضعیت «من خوب نیستم، تو خوب هستی» قرار گرفته است، در این وضعیت به علت ضعف و احساس بی‌کفایتی در مقابل دیگران، دائمًا احساس افسردگی می‌کند و ممکن است به خود بگوید که «من بی‌عرضه هستم». در وضعیت «من خوب نیستم، تو خوب نیستی» که با پوچی و بیهودگی همراه است و رفتارهای ناپاخته و تدافعی وجود دارد ممکن است به خود بگوید «دیگران بی‌ارزش هستند و برایم اهمیت ندارند». در وضعیت «من خوب هستم، تو خوب نیستی»، فرد تمام مشکلات و مسائل خود را به دیگران نسبت می‌دهد و آن‌ها را مدام سرزنش می‌کند و ممکن است به خود بگوید «من خاص هستم، تو بی‌عرضه و دست و پا چلفتی هستی» و در وضعیت «من خوب هستم تو خوب هستی»، معمولاً بازی وجود ندارد و فرد در وضعیت موفق و سالم قرار دارد و به خود می‌گوید «من با ارزش‌ام، تو با ارزشی». سپس یادداشت برداری از «چهار وضعیت من و تو» در محاوره‌ها و رفتارهای روزانه به عنوان تکلیف خانگی برای مادران تعیین شد.

جلسه هشتم، تکلیف جلسه قبل بررسی و آموزش با تمرین و ایفادی نقش و تمرین مهارت‌های ارتباطی و همچنین قصه‌های زندگی و پیش‌نویس زندگی انجام شد. به عنوان مثال گفته شد، هر یک از ما وقتی کودک بودیم داستان زندگی خودمان را می‌نوشتیم. بخش عمده این داستان تا سن ۷ سالگی کامل می‌شود. ما به عنوان افراد بزرگ‌سال معمولاً از داستان زندگی که برای خود نوشته‌ایم آگاهی نداریم. با این وجود احتمالاً تا به آخر به انجام آن وفادار خواهیم ماند. بدون آگاهی از داستان زندگی، احتمال دارد که زندگی خود را بر اساس آن بنا کنیم. این داستان زندگی که ما از آن آگاهی نداریم در نظریه تحلیل ارتباط محاوره‌ای پیش‌نویس زندگی نامیده می‌شود. مفهوم پیش‌نویس زندگی با الگوی حالت‌های نفسانی به عنوان ساختمان مرکزی تحلیل ارتباط محاوره‌ای در یک ردیف قرار دارد. در تحلیل پیش‌نویس زندگی از مفهوم آن متوجه می‌شویم که چگونه افراد می‌توانند ناآگاهانه برای خود مشکل تراشی کنند و یا چگونه می‌توانند به حل مشکلات زندگی خودشان بپردازنند. سپس، تمام مباحث ارائه شده در طول این جلسه‌ها مروء کامل و در پایان از اعضا خواسته شد تا به جمع‌بندی جلسه‌ها بپردازند و در نهایت از آن‌ها پس‌آزمون گرفته شد.

شیوه اجرا. پس از اعلام همکاری و اخذ پذیرش از مدیر مرکز مشاوره آموزش و پرورش شهر خمین، پرونده‌های دانش‌آموزان بررسی و از مادران دانش‌آموزان پسر ۶ تا ۱۰ ساله جهت حضور در مرکز دعوت شد. با توجه به معیارهای ورود و خروج پژوهش ۲۴ مادر-کودک انتخاب و مادران این کودکان به صورت تصادفی در گروه‌های آزمایش و گواه جایگزین شدند. جلسه‌های درمان گروهی، پنجشنبه‌ها در مرکز مذکور اجرا شد، بلافصله پس از اتمام جلسه‌ها، پس‌آزمون و ۳ ماه بعد در مرحله پیگیری پرسشنامه‌ها در هر دو گروه اجرا و اطلاعات با استفاده از آزمون تحلیل

واریانس آمیخته با اندازه‌گیری مکرر تحلیل شد. برای رعایت موازین اخلاقی، پس از پایان پژوهش، مادران گروه گواه به صورت فشرده طی ۸ جلسه ۸۰ دقیقه‌ای تحت همین مداخله قرار گرفتند.

یافته‌ها

میانگین و انحراف معیار سنی مادران و کودکان گروه آزمایش و گواه به ترتیب ۲۹/۱۰ و ۲/۲۳ و ۷/۹۲ و ۱/۲۱ سال و در گروه گواه ۲۸/۸۱ و ۲/۱۹ و ۷/۷۳ و ۰/۸۰ سال بود. تحقیقات ۳ نفر ۲۵ درصد) از مادران گروه آزمایش دیپلم، ۳ نفر (۲۵ درصد) فوق دیپلم، ۵ نفر (۴۱/۷ درصد) لیسانس و ۱ نفر (۸/۳ درصد) فوق لیسانس و مادران گروه گواه ۲ نفر (۱۶/۷ درصد) دیپلم، ۴ نفر (۳۳/۳ درصد) فوق دیپلم، ۴ نفر (۳۳/۳ درصد) لیسانس و ۲ نفر (۱۶/۷ درصد) فوق لیسانس بود. ۵ نفر (۴۱/۷ درصد) از مادران گروه آزمایش شاغل و ۷ نفر (۵۸/۳ درصد) خانه‌دار و گروه گواه ۳ نفر (۲۵ درصد) شاغل و ۷ نفر (۷۵ درصد) خانه‌دار بودند. ۲ نفر (۱۶/۷ درصد) از پسران مادران گروه آزمایش در مقطع پیش‌دبستانی، ۳ نفر (۲۵ درصد) اول دبستان، ۴ نفر (۳۳/۳ درصد) دوم دبستان و ۳ نفر (۲۵ درصد) سوم دبستان و گروه گواه ۲ نفر (۱۶/۷ درصد) مقطع پیش‌دبستانی، ۳ نفر (۲۵ درصد) اول دبستان، ۵ نفر (۴۱/۷ درصد) دوم دبستان و ۲ نفر (۱۶/۷ درصد) سوم دبستان بودند. از نظر وضعیت اقتصادی همه مادران شرکت‌کننده در طبقه متوسط قرار داشتند.

جدول ۱. داده‌های توصیفی گروه آزمایش و گواه در مراحل پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری

پیگیری	میانگین	انحراف معیار	پس‌آزمون	پیش‌آزمون	شاخص‌های آماری
نموده کل ایمنی	آزمایش	۳/۶۶	۸۵/۱۶	۳/۷۲	متغیر
دلبستگی	گواه	۲/۲۵	۷۴/۷۱	۲/۴۳	
کاوش محیط در	آزمایش	۱/۲۴	۱۴/۹۱	۱/۲۴	
حضور پایگاه امن	گواه	۱/۳۰	۱۲/۳۳	۱/۴۴	
انتظار کودک	آزمایش	۰/۹۹	۱۶/۲۶	۱/۰۰	
تعامل هموار با	گواه	۱/۵۸	۱۳/۶۹	۱/۵۵	
مراقب	آزمایش	۰/۹۰	۱۴/۷۲	۰/۸۳	
تماس جسمانی	گواه	۱/۱۸	۱۲/۰۲	۱/۰۲	
تنیدگی و	آزمایش	۱/۲۰	۱۵/۰۰	۱/۱۱	
آرامش طلبی	گواه	۱/۲۳	۱۲/۳۳	۱/۱۶	
رفتار با مشاهده‌گر	آزمایش	۱/۶۸	۱۴/۸۷	۱/۵۶	
نافرمانی مقابله‌ای	گواه	۱/۵۴	۱۲/۲۵	۱/۲۹	
نافرمانی مقابله‌ای	آزمایش	۱/۳۴	۱۵/۳۸	۱/۲۴	
گواه	۱/۱۵	۱۲/۶۶	۱/۱۱	۱۲/۷۹	
گواه	۱/۷۰	۱۱/۰۰	۱/۱۱	۱۰/۸۳	
گواه	۱/۸۶	۱۴/۱۸	۱/۱۰	۱۴/۰۱	

اطلاعات جدول ۱ بیانگر افزایش نمره ایمنی دلبستگی و زیرمقیاس‌های آن و نافرمانی مقابله‌ای در گروه آزمایش نسبت به گروه گواه در مرحله پس‌آزمون و پایداری نمره‌ها در مرحله پیگیری است.

جدول ۲. خلاصه نتایج آزمون همگنی واریانس‌ها، آزمون مخلی و آزمون توزیع طبیعی داده‌ها

متغیر	لوبن	درجه آزادی ۲	χ² مقدار	آماره	آماره	کلموگروف-اسمیرنف
ایمنی دلبستگی	۲۲	۰/۹۴	۳/۵۹	۰/۸۴	۰/۵۷	۰/۸۹
کاوش محیط	۲۲	۰/۱۹	۴/۴۰	۰/۸۱	۰/۹۹	۰/۲۲
انتظار کودک	۲۲	۰/۳۲	۰/۴۶	۰/۹۷	۰/۸۳	۰/۴۸
تعامل هموار با مراقب	۲۲	۱/۵۴	۱/۸۰	۰/۹۱	۱/۱۲	۰/۱۵
تماس جسمانی	۲۲	۰/۴۳۰	۴/۳۶	۰/۸۱	۰/۹۷	۰/۳۰
تینیدگی و آرامش طلبی	۲۲	۰/۹۳	۱/۷۵	۰/۹۲	۱/۰۳	۰/۲۳
رفتار با مشاهده‌گر	۲۲	۰/۲۳	۳/۱۴	۰/۸۶	۰/۷۵	۰/۶۲
نافرمانی مقابله‌ای	۲۲	۰/۶۵	۰/۴۸	۰/۹۷	۰/۹۲	۰/۳۶

طبق جدول ۲ نتایج آزمون لوبن، کلموگروف-اسمیرنف و کرویت مخلی معنادار نیست بنابراین فرض همگنی واریانس‌ها، توزیع طبیعی داده‌ها و برابری واریانس‌های درون‌آزمودنی برقرار است.

جدول ۳. نتایج تحلیل واریانس مختلط با اندازه‌گیری مکرر برای نمره‌های متغیرهای دو گروه

متغیر	گروه	F	درجه آزادی	مجذور اتا	۰/۷۳
ایمنی دلبستگی	ازمایش (مقایسه درون گروهی)	۳۰/۱۳***	۲ و ۲۲	-	-
کاوش محیط	گواه (مقایسه درون گروهی)	۲/۵۴	۲ و ۲۲	-	-
انتظار کودک	مقایسه بین گروهی (ازمایش و گواه)	۵۹/۲۰**	۱ و ۲۲	۰/۷۲	-
تعامل هموار با مراقب	ازمایش (مقایسه درون گروهی)	۷۰/۲۴**	۲ و ۲۲	۰/۸۶	-
تماس جسمانی	گواه (مقایسه درون گروهی)	۰/۴۰	۲ و ۲۲	-	-
تینیدگی و آرامش طلبی	مقایسه بین گروهی (ازمایش و گواه)	۱۱/۱۲**	۱ و ۲۲	۰/۳۴	-
رفتار با مشاهده‌گر	ازمایش (مقایسه درون گروهی)	۱۰/۵۲۸*	۲ و ۲۲	۰/۹۰	-
نافرمانی مقابله‌ای	گواه (مقایسه درون گروهی)	۱/۶۳	۲ و ۲۲	-	-
ازمایش (مقایسه درون گروهی)	مقایسه بین گروهی (ازمایش و گواه)	۱۶/۲۴**	۱ و ۲۲	۰/۲۴	-
کاوش محیط	ازمایش (مقایسه درون گروهی)	۹۲/۵۴**	۲ و ۲۲	۰/۹۰	-
تعامل هموار با مراقب	گواه (مقایسه درون گروهی)	۱/۵۸	۲ و ۲۲	-	-
تماس جسمانی	مقایسه بین گروهی (ازمایش و گواه)	۲۱/۸۵**	۱ و ۲۲	۰/۵۰	-
تینیدگی و آرامش طلبی	ازمایش (مقایسه درون گروهی)	۱۹۶/۱۳**	۲ و ۲۲	۰/۹۴	-
رفتار با مشاهده‌گر	گواه (مقایسه درون گروهی)	۱/۰۴	۲ و ۲۲	-	-
نافرمانی مقابله‌ای	مقایسه بین گروهی (ازمایش و گواه)	۱۴/۸۷**	۱ و ۲۲	۰/۴۰	-
ازمایش (مقایسه درون گروهی)	ازمایش (مقایسه درون گروهی)	۹۱/۰۹*	۲ و ۲۲	۰/۸۹	-
کاوش محیط	گواه (مقایسه درون گروهی)	۲/۲۰	۲ و ۲۲	-	-
تعامل هموار با مراقب	مقایسه بین گروهی (ازمایش و گواه)	۱۰/۹۳**	۱ و ۲۲	۰/۳۳	-
تماس جسمانی	ازمایش (مقایسه درون گروهی)	۴۹/۳۴**	۲ و ۲۲	۰/۸۱	-
تینیدگی و آرامش طلبی	گواه (مقایسه درون گروهی)	۰/۳۴	۲ و ۲۲	-	-
رفتار با مشاهده‌گر	مقایسه بین گروهی (ازمایش و گواه)	۲۲/۰۵**	۱ و ۲۲	۰/۵۰	-
نافرمانی مقابله‌ای	ازمایش (مقایسه درون گروهی)	۵۶/۳۳**	۲ و ۲۲	۰/۹۳	-
کاوش محیط	گواه (مقایسه درون گروهی)	۰/۲۶	۲ و ۲۲	-	-
تعامل هموار با مراقب	مقایسه بین گروهی (ازمایش و گواه)	۱۵/۴۲**	۱ و ۲۲	۰/۴۱	-

*P<0/05 **P<0/01

اثربخشی آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای مادر-کودک بر ...

بر اساس نتایج جدول ۳ سطح معناداری تحلیل واریانس آمیخته با اندازه‌گیری مکرر نشان می‌دهد که در گروه آزمایش تفاوت میانگین نمره‌های ایمنی دلبستگی و زیرمقیاس‌های آن و نشانه‌های نافرمانی مقابله‌ای در سه مرحله ($P=0.001$)؛ اما در گروه گواه معنادار نیست. همچنین مقایسه بین گروهی نشان می‌دهد در مرحله پس‌آزمون و پیگیری در نمره‌های ایمنی دلبستگی و زیرمقیاس‌های آن و نشانه‌های نافرمانی مقابله‌ای معنادار است ($P=0.01$). بنابراین می‌توان گفت که تفاوت بین میانگین نمره‌های ایمنی دلبستگی و زیرمقیاس‌های آن و نشانه‌های نافرمانی مقابله‌ای در پس‌آزمون و پیگیری در دو گروه آزمایش و گواه معنادار است.

جدول ۴. نتایج آزمون تعقیبی بنفروندی در سه مرحله پیش‌آزمون، پس‌آزمون و پیگیری

		شاخص‌های آماری		پس‌آزمون-پیگیری		پیش‌آزمون-پس‌آزمون		شاخص‌های آماری	
	معیار	میانگین	انحراف معیار	میانگین	انحراف	میانگین	انحراف	میانگین	انحراف
۰/۱۴	۰/۴۷	۰/۷۶	۴/۵۰*	۰/۷۶	۴/۰۲*	ایمنی دلبستگی			
۰/۰۹	۰/۱۶	۰/۱۷	۱/۳۳*	۰/۱۸	۱/۱۶*	کاوش محیط			
۰/۱۰	۰/۱۶	۰/۱۵	۱/۲۷*	۰/۱۵	۱/۱۰*	انتظار کودک			
۰/۱۲	۰/۱۷	۰/۱۶	۱/۷۵*	۰/۱۶	۱/۰۹*	تعامل هموار با مراقب			
۰/۰۷	۰/۱۲	۰/۱۳	۱/۶۲*	۰/۱۲	۱/۰۵*	تماس جسمانی			
۰/۱۲	۰/۱۸	۰/۱۳	۱/۵۰*	۰/۱۷	۱/۳۱*	تنیدگی و آرامش طلبی			
۰/۰۹	۰/۱۶	۰/۱۲	۰/۸۵*	۰/۱۴	۰/۶۹*	رفتار با مشاهده‌گر			
۰/۲۳	۰/۲۰	۰/۲۱	۲/۰۴*	۰/۲۴	۱/۸۳*	نافرمانی مقابله‌ای			

* $P<0.05$ ** $P<0.01$

در جدول ۴ نتایج آزمون بنفروندی نشان می‌دهد تفاوت میانگین ایمنی دلبستگی و خردمندانه‌های آن و نشانه‌های نافرمانی مقابله‌ای بین مراحل پیش‌آزمون با پس‌آزمون و با پیگیری معنادار است ($P=0.001$) اما تفاوت میانگین بین پس‌آزمون و پیگیری در هیچ‌یک از متغیرهای پژوهش معنادار نیست که بیانگر آن است که نتایج حاصل در مرحله پیگیری بازگشت نداشته و اثر مداخله پایدار بوده است.

بحث و نتیجه‌گیری

فرض اساسی پژوهش حاضر این بود که مداخله گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای مادر-کودک طراحی شده با افزایش شاخص‌های مراقبت مادرانه شامل حساسیت، دسترسی‌پذیری و پاسخ‌دهی در مادر و همچنین با اصلاح عملی تعامل مادر و کودک جایگاه مادر را به عنوان پایگاه ایمن در رابطه بین آن‌ها ارتقا می‌دهد و منجر به افزایش ایمنی دلبستگی در کودک می‌شود که این فرض

مورد تایید قرار گرفت. یافته‌های پژوهش حاضر با نتایج پژوهش‌های کشاورزی و همکاران (۲۰۱۶)؛ مؤمنی (۱۳۸۶)؛ سخاوت و عطاری (۱۳۹۰)؛ اقبالی و همکاران (۱۳۹۵)؛ ویسانی و همکاران (۱۳۹۵)؛ سربین و همکاران (۲۰۱۵)؛ رینالدی و هاوو (۲۰۱۲)؛ و دیدوشن (۲۰۱۴) همسو است. با توجه به یافته‌های پژوهش حاضر و همچنین با توجه به افزایش روزافزون اختلال‌های روانی و خلقتی در کودکان، ارتباط با مادر که همواره منبع مهر و محبت به فرزندان است اهمیت بسیاری پیدا می‌کند. مادران می‌توانند حالت‌های نفسانی خود را از یکدیگر تشخیص دهند و نقش من والدینی حمایتی منفی را کاهش و من بالغ را پرورش دهند. از این‌رو، مادر تفکر آگاهانه را فعال و سعی می‌کند به جایگاه «من خوب هستم، تو خوب هستی» برسد (درستیان و میرزاخانی، ۱۳۹۱). مادر که منبع دلبستگی فرزند است با پرورش دلبستگی ایمن در فرزند خود می‌تواند به وی کمک کند تا عواطف مثبتی مانند هم‌دلی، همدردی، مهربانی، دلسوزی و توانایی خودرهبری و خودباوری را در محیط خانواده و در ارتباط با دوستان و همسالان بروز دهد (اقبالی و همکاران، ۱۳۹۵). کسیدی و همکاران (۲۰۱۳) معتقدند مداخله اثربخش باید درک مادر را از مفهوم پایگاه ایمن افزایش و سپس شیوه پاسخ‌دهی مناسب به نیازهای کودک را به وی آموزش دهد. همچنین حتی اگر فرایند مداخله، الگوهای درون کاری والدین را تغییر ندهد، حداقل باید به مادر کمک کند که موانع ایجاد پایگاه ایمن را در خود شناسایی و رفع یا مهار کند (نادعلی و همکاران، ۱۳۹۵). برای داشتن کودکی با دلبستگی ایمن، لازم است به ارتباط مادر و کودک و الگوهای تبادلی مادر و کودک که نقش مهمی را در دلبستگی ایمن ایفا می‌کند توجه شود. پیام‌های کلامی و غیرکلامی که بین مادر و کودک مبادله می‌شود می‌تواند برانگیزاننده و یا بازدارنده رفتارهای ایدایی در کودک باشد (رینالدی و هاوو، ۲۰۱۲). «والد» با سرزنش‌ها و پیام‌های سوق‌دهنده و بازدارنده خود، ایمنی «کودک» را کاهش می‌دهد. «کودک طبیعی» دلبسته ایمن است و زمانی که از خود رفتارهای ایدایی نشان می‌دهد، به جای سرزنش، نیاز به انتقاد سازنده و در عین حال تشویق شدن دارد (درستیان و میرزاخانی، ۱۳۹۱). در پژوهش حاضر، مادرانی که تحت آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای والد-کودک قرار گرفتند، آموختند که چگونه به جای سرزنش کودک، از او انتقاد سازنده کنند و همچنین به موقع به کودک خود توجه و نوازش مثبت نشان بدهند. این روش باعث شکل‌گیری الگوی تبادلی جدیدی بین مادر و کودک شد. در چنین ارتباطی «کودک» آزاد است در سایه پایگاه ایمن مادر، دست به کاوش محیط و یادگیری مهارت‌های مؤثر بزند و در چنین فضایی خلاقیت خود را ابراز کند. بر اساس این الگو، تعارض‌ها و روابط متقاطع مادر و کودک کاهش می‌یابد و روابط سازنده و مکمل ایجاد می‌شود (اقبالی و همکاران، ۱۳۹۵). افزون بر آن، در الگوی تبادلی جدید این پژوهش، مادران وضعیت «من خوب هستم- تو خوب هستی» را تقویت و با استفاده از روش‌های تحلیل نمایشنامه زندگی، پیام‌های بازدارنده و سوق‌دهنده «والد» خود را که

سبب کاهش دلبرستگی این کودک می‌شود، شناسایی کردند و با تغییر در این پیام‌ها زمینه را برای افزایش اینمنی کودک خود فراهم آوردند. سرانجام در آموزش گروهی بهروش تحلیل ارتباط محاوره‌ای، مادران با ایجاد تغییرات در «بالغ» خود و کم کردن آن‌لودگی‌های «بالغ» توانستند الگوی خوبی، برای کودکان باشند. علاوه بر آن، همخوان با یافته مؤمنی (۱۳۸۶) در این پژوهش نیز مادرانی که آموزش تحلیل ارتباط محاوره‌ای را دریافت کردند، تعارض و تنש‌های آن‌ها با فرزندشان کمتر شد. آموزش این رویکرد موجب شد، مادران پیام‌های خود را به فرزندان‌شان به‌طور صریح انتقال دهنده و به درک بیشتری از یکدیگر نائل آیند. با آموزش تحلیل ارتباط محاوره‌ای، والدین اصول این رویکرد را به گنجینه رفتاری خود اضافه کردند و در موقعیت‌های تنش‌زا با کودکان‌شان از آن بهره برند.

در تبیین این یافته مبنی بر تأثیر آموزش تحلیل ارتباط محاوره‌ای بر افزایش اینمنی دلبرستگی در کودکان، همان‌گونه که سخاوت و عطاری (۱۳۹۰) عنوان کردند؛ می‌توان گفت مادران توانسته‌اند با تمرکز بر نوع رابطه، تأکید بر رفتار بالغانه و پرهیز از تحکم افراطی والدانه، مسئولیت‌پذیری نسبت به وظایف، توزیع وظایف به‌صورت عادلانه، درک متقابل و پرهیز از هرگونه خودمحوری، سبک فرزندپروری مقتردانه را در خانواده سبب شوند؛ بنابراین ارتباط مناسب و بالغانه توانست همه اعضای خانواده را در «وضعیت من خوب هستم، شما هم خوب هستید» قرار دهد و موجب تقویت عزت‌نفس و رفتار قاطعانه فرزندان شود.

بنابراین در یک جمع‌بندی می‌توان گفت، رویکرد تحلیل ارتباط محاوره‌ای که روش‌های ساده و قابل فهمی را برای برقراری ارتباط صحیح بین والد و کودک ارائه می‌دهد، با روش‌های درست و منطقی و بر اساس واقعیت‌های حالت «بالغ» چارچوب‌های مبتنی بر رابطه مادر-کودک را تنظیم می‌کند، به‌گونه‌ای که به حفظ حرمت «کودک» منجر می‌شود، این برنامه آموزشی به‌عنوان روشی منظم برای درمان می‌تواند یکی از مؤثرترین راه‌های بهبود ارتباط و مکالمه والدین با فرزندان‌شان باشد. علاوه بر آن، آموزش تحلیل ارتباط محاوره‌ای به والدین سرزنشگر و بی‌ثبات کمک می‌کند تا با رشد حالت بالغ و محاسبه‌گری، به‌جای مهارگری منفی و سرزنشگری، از ساختاردهی استفاده کنند؛ آموزش تحلیل ارتباط محاوره‌ای به مادران کمک می‌کند تا هیجان‌های شان را مهار و رابطه بالغانه را به‌جای انتقاد از فرزندان‌شان انتخاب کنند و با بررسی مجدد تفکر والدانه و کودکانه خود و با تصمیم‌گیری مجدد درباره پیام‌های پیش‌نویس خود، به رشد بالغ برسند.

پژوهش حاضر واحد محدودیت‌هایی بود که عدمه‌ترین آن‌ها انتخاب افراد شامل مادران صاحب فرزند پسر بین ۶ تا ۱۱ سال ارجاع داده شده به مرکز مشاوره شهر خمین بود. لذا در تعمیم نتایج بهدست آمده به سایر گروه‌های سنی، جنسی و قومیتی باید احتیاط کرد. پیشنهاد می‌شود با توجه به نقش اثرگذار پدرها در تربیت فرزندان، پژوهش‌های آتی این روش مداخله‌ای به مادران

و پدران در مورد فرزندان دختر و پسر آموزش داده شود و تأثیر آن در کاهش مشکلات فرزندان با یکدیگر مقایسه و جهت افزایش توان آزمون در فرضیه آزمایی حجم نمونه بیشتر شود.

سپاسگزاری

لازم است از تمامی مادران و کودکان شرکت کننده در پژوهش و همچنین مدیر و مشاوران محترم مرکز مشاوره آموزش و پرورش شهر خمین که در اجرای این پژوهش همکاری صمیمانه‌ای داشتند تشکر و قدردانی شود. مقاله حاضر برگرفته از طرح پژوهشی پژوهشگران با هزینه شخصی است.

منابع

- اقبالی، محمود، موسوی، سید ولی‌الله، و حکیما، فهمیه. (۱۳۹۵). اثربخشی آموزش تحلیل رفتار متقابل بر سبک‌های فرزندپروری مادران. *دوفصلنامه روان‌شناسی خانواده*, ۳(۲): ۲۶-۱۷.
- بشارت، محمدعلی. (۱۳۹۲). مبانی درمانی نظریه دلبستگی. *فصلنامه رویش روان‌شناسی*, ۲(۱): ۴۸-۲۸.
- برن، اریک. (۱۳۹۵). تحلیل رفتار متقابل. ترجمه اسماعیل فصیح. انتشارات فرهنگ نشر نو. (تاریخ انتشار اثر به زبان اصلی، ۱۹۶۱).
- بلالی، رقیه، و آقایوسفی، علی‌رضا. (۱۳۹۰). اثربخشی برنامه آموزش والدین بر کاهش مشکل‌های رفتاری کودکان. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*, ۵(۲۰): ۷۳-۵۹.
- پوراحمدی، الناز، جلالی، محسن، طهماسبیان، کارینه، و شعیری، محمدرضا. (۱۳۸۸). بررسی اثر کوتاه‌مدت آموزش فرزندپروری مثبت بر تغییر شیوه‌های فرزندپروری مادران کودکان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله‌ای. *فصلنامه خانواده پژوهی*, ۵(۴): ۵۳۲-۵۱۹.
- ثنایی، باقر. (۱۳۸۳). روان‌درمانی و مشاوره گروهی. تهران: انتشارات چهره.
- جهان‌بخش، مرضیه، بهادری، محمدحسین، امیری، شعله، و جمشیدی، آذر. (۱۳۹۰). اثربخشی درمان دلبستگی مادران بر علائم فزون اضطرابی دختران دارای مشکلات دلبستگی. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*, ۴(۲۰): ۴۱-۲۶.
- جلالی، محسن. پوراحمدی، الناز، طهماسبیان، کارینه، و شعیری، محمدرضا. (۱۳۸۷). اثر آموزش والدین بر مبنای برنامه فرزندپروری مثبت بر سلامت روان‌شناختی مادران کودکان مبتلا به اختلال نافرمانی مقابله‌ای. *فصلنامه خانواده پژوهی*, ۴(۴): ۳۶۸-۳۵۳.
- درستیان، الهام، و میرزاخانی، پروین. (۱۳۹۱). بررسی تأثیر آموزش گروهی مادران بر افزایش خلاقیت کودکان با تأکید بر روش تحلیل رفتار متقابل. *فصلنامه ابتکار و خلاقیت*, ۲(۱): ۱۰۴-۸۵.

اثربخشی آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای مادر-کودک بر ...

سخاوت، سعیده، و عطاری، یوسفعلی. (۱۳۹۱). بررسی اثربخشی آموزش رویکرد تحلیل ارتباط محاوره‌ای بر بھبود روابط مادر-فرزندی در پسران مقاطع راهنمایی شهرستان ذوقول. *یافته‌های نو در روان‌شناسی (روان‌شناسی اجتماعی)*, ۵(۱): ۵۶-۳۹.

صدری، مریم، زارع بهرام‌آبادی، مهدی، و غیاثی، مهناز. (۱۳۹۵). اثربخشی درمان مبتنی بر دلستگی بر کیفیت دلستگی و مهارت‌های اجتماعی کودکان مبتلا به اختلال نارفمانی مقابله‌ای. *فصلنامه سلامت روانی کودکان*, ۳(۲): ۳۱-۲۱.

کرامتی، راضیه، شاعع کاظمی، مهرانگیز، و حسینیان، سیمین. (۱۳۹۱). اثربخشی آموزش گروهی تحلیل رفتار متقابل بر افزایش تمایزیافتگی مشاوران مدارس. *فصلنامه مشاوره شغلی و سازمانی*, ۳(۳): ۴۷-۳۳.

محمدلو، هادی، قربانیان، الهام، و خانبانی، مهدی. (۱۳۹۴). اثربخشی آموزش مهارت‌های شناختی-اجتماعی بر کاهش نشانگان اختلال نافرمانی مقابله‌ای دانش‌آموزان. *فصلنامه روان‌شناسی کاربردی*, ۹(۳ پیاپی): ۱۱۳-۹۹.

قدس، مریم. (۱۳۹۲). اینی دلستگی و مشکلات رفتاری در کودکان ۱ تا ۴ ساله تحت مراقبت شیرخوارگاه و کودکان تحت سرپرستی خانواده. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. رشته روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی. دانشگاه شهید بهشتی.

مؤمنی، مریم. (۱۳۸۶). اثربخشی گروهی مادران با رویکرد تحلیل ارتباط محاوره‌ای برن بر بھبود رابطه ولی-فرزندی دانش‌آموزان دختر متوسطه شهر تهران. *پایان‌نامه کارشناسی ارشد*. رشته روان‌شناسی بالینی، دانشکده علوم تربیتی و روان‌شناسی، دانشگاه آزاد اسلامی واحد علوم و تحقیقات تهران. نادعلی، حسین، بشارت، محمدعلی، رستمی، رضا، و بهرامی احسان، هادی. (۱۳۹۵). اثربخشی مداخله دلستگی محور مادر-کودک بر افزایش اینی دلستگی کودکان پیش‌دبستانی. *فصلنامه روان‌شناسی تحولی: روان‌شناسان ایرانی*, ۱۲(۴): ۳۵۴-۳۴۳.

نوروزپور، الهام، جان‌بزرگی، مسعود، آگاه هریس، مژگان، و فلاح، محمدحسین. (۱۳۹۳). تأثیر آموزش تحلیل رفتار متقابل بر تعديل کمالگرایی مادران با توجه به سبک فرزندپروری. *فصلنامه روان‌شناسی تربیتی*, ۳(۳): ۱۶۷-۱۵۵.

ویسانی، مختار، شهنه‌ییلاق، منیجه، عالی‌پور، سیروس، و مهرابی‌زاده هنرمند، مهناز. (۱۳۹۴). اثربخشی روش ارتباط کودک-والد بر شدت نشانگان اختلال کاستی توجه/بیشفعالی. *دوفصلنامه روان‌شناسی خانواده*, ۲(۱): ۳۸-۲۹.

American Psychiatric Association. (2013). *The diagnostic and statistical manual of mental disorders*. DSM 5. Bookpoint US.

Beckes, L., Coan, J. A., & Morris, J. P. (2013). Implicit conditioning of faces via the social regulation of emotion: ERP evidence of early attentional biases for security conditioned faces. *Psychophysiology*, 50(8): 734-742.

- Cassidy, J., Jones, J. D., & Shaver, P. R. (2013). Contributions of attachment theory and research: A framework for future research, translation, and policy. *Development and psychopathology*, 7(1): 1415-1434.
- Cornell, W.F. (2016). Book review: Psychodynamic psychotherapy with transactional analysis: Theory and narration of a living experience. *Transactional Analysis Journal*, 46(3): 256-271.
- Gadow, K.D., & Sprafkin, J. (2007). *The symptom inventories: An annotated bibliography*. (On-line). Available at: WWW.Chechmateplus.com.
- Grayson, P., & Carlson, G. A. (1991). The utility of a DSM-III-R based checklist in screening child psychiatric patients. *Journal of the American Academy of child and Adolescents Psychiatry*, 30(3): 669-673.
- Keshavarzi, S., Fathi Azar, E., Mirnasab, M.M., & Badri Gargari, R. (2016). Effects of a transactional analysis program on adolescents' emotion regulation. *International journal of Psychological Studies*, 8(4): 51-59.
- Rinaldi, C. M. & Howe, N. (2012). Mothers' and fathers' parenting styles and associations with toddlers' externalizing, internalizing, and adaptive behaviors. *Early Childhood Research Quarterly*, 7(3): 266-273.
- Serbin, L.A., Kingdon, D., Ruttle P.L., & Stack, D.M. (2015). The impact of children's internalizing and externalizing problems on parenting: Transactional processes and reciprocal change over time. *Development and Psychopathology*, 27(4): 969-986.
- Waters, E., & Vaughn, B. (2014). The attachment Q-set In Waters, E., Vaughn, B., & Waters, H. (Eds.), *Measuring Attachment*. New York: Guilford press
- Widdowson, M. (2014). Transactional analysis psychotherapy for a case of mixed anxiety & depression: A pragmatic adjudicated case study 'alastair'. *International Journal of Transactional Analysis Research*, 5(2): 66-76.
- Widdowson, M. (2011). *Transactional analysis: 100 key points and techniques*, London: Routledge Press.

پرسشنامه ارزیابی سلامت روانی کودک (CSI-4) ("نسخه والدین")

سؤالها	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	.
۱. زود از جا در می‌رود (عصبانی می‌شود).										
۲. با افراد بزرگ‌سال بگو مگو می‌کند.										
۳. وقتی از او می‌خواهدن کاری را انجام دهد سریچی می‌کند یا از انجام آن خودداری می‌کند.										
۴. عمدتاً کاری می‌کند که دیگران را ناراحت کند.										
۵. به خاطر کارهای بد و اشتباوهای خود دیگران را سرزنش می‌کند.										
۶. بسیار حساس و زوردویج است یا از کارهای دیگران رنجیده می‌شود.										
۷. خشمگین و رنجیده است.										
۸. خشم و عصبانیت خود را روی افراد دیگر خالی می‌کند و سعی می‌کند از آن‌ها انتقام بگیرد.										

مقیاس طبقه‌های Q دلبستگی

ردیف	سوال‌ها	۱	۲	۳	۴	۵	۶	۷	۸	۹
۱	کودک چیزهایی را با مادر شریک می‌شود یا در صورت درخواست مادر، به وی اجازه نگهداشتن چیزها را می‌دهد.	۱								
۲	وقتی کودک پس از بازی کردن به سوی مادر باز می‌گردد، گاهی بدون هیچ دلیل واضحی داد و بیداد می‌کند.	۱								
۳	هنگامی که کودک ناراحت یا آسیب دیده است، رفتارهای آرام کننده را از سوی بزرگترهایی به غیر از مادر می‌پذیرد.	۱								
۴	کودک با اسباب بازی‌ها و حیوانات خانگی با مراقبت و لطیف برخورد می‌کند.	۱								
۵	کودک بیشتر به افراد علاقه‌مند است تا به اشیاء.	۱								
۶	وقتی کودک نزدیک مادر است و چیزی را که می‌خواهد با آن بازی کند، می‌بیند، داد و بیداد می‌کند یا مادر را به سوی آن می‌کشد.	۱								
۷	کودک با افراد متفاوت زیادی می‌خنند و لبخند می‌زنند. پایین: مادر نسبت به دیگر افراد به نحوی آسان‌تر می‌تواند وی را بخنداند.	۱								
۸	به هنگام گریه، کودک به شدت گریه می‌کند. پایین: هق‌هق می‌کند، به شدت گریه نمی‌کند یا گریه‌های شدید زیاد طول نمی‌کشند.	۱								
۹	کودک اکثر موقع شاد و سرزنشه و شوخ است. پایین: کودک اکثر موقع جدی، ناراحت و یا ازربده است	۱								
۱۰	کودک اغلب وقتی مادر او را به تخت خواب می‌برد تا چرتی بزند یا هنگام شب بخوابد، گریه می‌کند یا مقاومت نشان می‌دهد.	۱								
۱۱	کودک اغلب بدون درخواست یا دعوت مادر برای بغل کردن یا در آغوش گرفتن، این کار را با مادر انجام می‌دهد.	۱								
۱۲	کودک به سرعت به افراد یا اشیائی که در ایندا وی را خجالت‌زده یا ترسانده‌اند، عادت می‌کند.	۱								
۱۳	وقتی کودک از رفتن مادر ناراحت می‌شود، به گریه یا حتی عصبانی شدن پس از رفتن مادر، ادامه می‌دهد.	۱								
۱۴	وقتی کودک چیز جدیدی برای بازی کردن می‌یابد، آن را به سوی مادر می‌برد یا از آن طرف اتفاق به مادر نشان می‌دهد.	۱								
۱۵	اگر مادر از کودک بخواهد، کودک علاوه‌مند به صحبت کردن با افراد جدید است، به آن‌ها اسباب بازی‌ها را نشان می‌دهد.	۱								
۱۶	کودک اسباب بازی‌هایی را ترجیح می‌دهد که مدلی از چیزهای زنده هستند (مثل عروسک یا حیوانات عروسکی).	۱								
۱۷	کودک به سرعت علاوه به بزرگسالان جدید را از دست می‌دهد، اگر آن‌ها کاری کنند که کودک ازربده شود.	۱								
۱۸	کودک از پیشنهادات مادر در جای پیوی می‌کند، حتی هنگامی که آن‌ها به وضوح پیشنهاد می‌شوند و نه دستور،	۱								
۱۹	وقتی مادر به کودک می‌گوید چیزی را بباورد یا به او دهد، کودک موافقت می‌کند.	۱								
۲۰	کودک اکثر ضریبهایی که به وی وارد می‌شود، افتدان‌ها یا از جا پریدن‌ها را نادیده می‌گیرد.	۱								
۲۱	کودک به هنگام بازی در خانه، حواسش به محلی که مادر هست، می‌باشد.	۱								
۲۲	کودک با عروسک‌ها، حیوانات خانگی، یا نوزادها، مانند یک والد مهرجان رفتار می‌کند.	۱								
۲۳	وقتی مادر در کنار دیگر اعضای خانواده نشسته یا با آن‌ها گرم گرفته است، کودک سعی می‌کند توجه مادر را به سوی خود جلب کند.	۱								
۲۴	وقتی مادر با قاطعیت صحبت می‌کند یا داشیش را بلند می‌کند، کودک از بابت ناراضی کردن مادر، ناراحت، متأسف، با شرمده می‌شود.	۱								
۲۵	وقتی کودک خارج از دید مادر در حال بازی کردن است، پیدا کردن کودک برای مادر آسان نیست.	۱								
۲۶	وقتی مادر او را در خانه با پرستار، پدر، یا مادر/پربرزرگ تنها می‌گذارد، کودک گریه می‌کند.	۱								
۲۷	وقتی مادر سر به سر کودک می‌گذارد، کودک می‌خندد. متوسط اگر مادر هرگز در طول بازی یا مکالمه، سر به سر کودک نمی‌گذارد	۱								

۲۸	کودک از آرام گرفتن روی پای مادر لذت می‌برد. روی زمین یا مبل آرام بگیرد.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۲۹	گاهی، کودک آنقدر عمیق به چیزی توجه می‌کند که به نظر نمی‌رسد وقتی دیگران با او صحبت می‌کنند، بشنو.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۰	کودک به سادگی از دست اسباب‌بازی‌ها عصبانی می‌شود. پایین: کوک به سادگی از دست اسباب‌بازی‌ها عصبانی نمی‌شود.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۱	کودک می‌خواهد مرکز توجه مادر باشد. اگر مادر مشغول صحبت کردن با فرد دیگری است، کودک حرف او را قطعاً می‌کند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۲	وقتی مادر می‌گوید: "نه" یا او را تنبیه می‌کند، کودک بدرفتاری را متوقف می‌کند (حداقل در آن زمان)، نیاید دوبار به او چیزی را گفت.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۳	کودک گاهی این غلامت را به مادر می‌دهد (این حسی را می‌دهد) که می‌خواهد به زمین گذاشته شود و سپس داد و بیداد می‌کند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۴	وقتی کودک از مادر به خاطر تنها گذاشتن او ناراحت است، همان‌جا یک هست می‌نشیند و گزیره می‌کند. بدین مادر نمی‌رود.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۵	کودک از مادر مستقل است. ترجیح می‌دهد خودش به تنها یک بازی کند؛ هنگامی که می‌خواهد بازی کند، به سادگی مادر با ترک می‌کند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۶	کودک به وضوح الگویی منتهی بر استفاده از مادر به عنوان پایگاهی برای اکتشاف را نشان می‌دهد. برای بازی بیرون می‌رود؛ برعکس گردد یا نزدیک وی بازی می‌کند؛ مجدداً برای بازی بیرون می‌رود و ...	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۷	کودک بسیار فعلی است. همیشه در حال حرکت در اطراف است. بازی‌های فعلی را بازی‌های آرام ترجیح می‌دهد.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۸	کودک همواره از مادر درخواست‌های دارد و صبور نیست. داد و بیداد می‌کند و پافشاری می‌کند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۳۹	کودک اغلب به هنگام بازی دور از مادر یا به تنها یک اسباب‌بازی‌هایش، جدی است و سرش شلوغ است.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۰	کودک اشیاء یا اسباب‌بازی‌های جدید را با قلت فراوان و ارسی می‌کند. سعی می‌کند آن را به طرق مختلف مورد استفاده قرار دهد.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۱	وقتی مادر به کودک می‌گوید دنیال اوبیان، کودک این کار را ناجم می‌دهد.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۲	وقتی مادر ناراحت است، کودک متوجه می‌شود. آرام می‌شود یا خودش نیز ناراحت می‌شود. سعی می‌کند مادر را آرام کند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۳	کودک بیش از پیگیری ساده درخواست‌های مادر، به وی نزدیک می‌ماند یا بهسوی وی بازمی‌گردد.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۴	کودک از مادر می‌خواهد که وی را بغل کند و در آغوش بگیرد و از بغل شدن لذت می‌برد.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۵	کودک از رقصیدن و آواز خواندن با موسیقی لذت می‌برد. پایین: نه موسیقی را دوست دارد و نه از آن متنفر است.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۶	کودک بدون برخورد با چیزی، افتادن و از جا پریدن، در اطراف راه می‌رود و می‌دود.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۷	کودک صدای ایلند را می‌پنیرد و از آن‌ها لذت می‌برد و همچنین از بالا و پایین پریدن در اطراف به هنگام بازی لذت می‌برد، اگر مادر بخندند و نشان دهد که این کارها لذت‌بخش هستند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۸	کودک با رغبت به بزرگسالان تازه وارد اجراه می‌دهد چیزهایش را بردارند یا چیزهای خود را در صورت درخواست آن‌ها تقسیم می‌کند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۴۹	وقتی افراد جدید به منزل می‌آیند، کودک با لختی از سر خجالت بهسوی مادر می‌دود.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵۰	و اکنون اولیه کودک وقتی مهمانان به خانه آن‌ها می‌آینند، نادیده گرفتن یا اجتناب از آن‌ها است، حتی اگر درنهایت با آن‌ها گرم بگیرد.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵۱	کودک از بالا رفتن از سر و کول مهمانان به هنگام بازی کردن با آن‌ها لذت می‌برد. متوسط اگر با مهمانان بازی نمی‌کند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵۲	کودک در گرفتن اشیاء کوچک در دست یا سر هم کردن آن‌ها مشکل دارد.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵۳	کودک دستان خود را دور مادر حلقه می‌کند یا هنگامی که مادر وی را بغل می‌کند، دستش را روی شانه مادر می‌گذارد.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵۴	هنگامی که مادر به کودک در کاری کمک می‌کند، کودک به نحوی عمل می‌کند گویی از مادر انتظار دارد در فعالیت‌های وی دخالت کند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱
۵۵	کودک با مشاهده رفتار مادر، تعدادی از رفتارهای وی نحوه انجام کارها را تقلید می‌کند.	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱

اژنبخشی آموزش گروهی تحلیل ارتباط محاوره‌ای مادر-کودک بر ...

۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	وقتی فعالیتی دشوار به نظر می‌رسد، کودک خجالت زده می‌شود یا علاقه	۵۶
									خود را از دست می‌دهد.	
									کودک نترس است..	۵۷
									کودک به طور عمده مهمانان بزرگسالان که به منزل می‌آیند را نادیده گرفته و فعالیت‌های خود را جذاب‌تر می‌پندارد.	۵۸
									وقتی کودک فعالیتی را به پایان می‌رساند عموماً بدون بازگشت به مادر در فواصل بین فعالیت‌ها، بهسوی انجام کار دیگری می‌رسد.	۵۹
									اگر اطمنان دهد، کودک به چیزهایی که در ابتداء وی را محاط کرده یا از آن‌ها می‌ترسید، نزدیک می‌شود و بازی می‌کند.	۶۰
									کودک در طول بازی فعال، به نحوی خشن با مادر بازی می‌کند، ضربه می‌زند، چنگ می‌زند و یا گاز می‌گیرد.	۶۱
									وقتی خلق کودک، شاد است، احتمال دارد تمام روز آن خلق را حفظ کند. پایین: خلق شاد کودک بسیار تغییرپذیر است.	۶۲
									کودک حتی پیش از امتحان کردن چیزی به تنهایی، سعی می‌کند از کسی کمک نگیرد.	۶۳
									کودک به هنگام بازی با مادر، از بالا رفتن از سر و کول او لذت می‌برد.	۶۴
									کودک به سادگی وقتی مادر او را وادر به تغییر فعالیتی می‌کند، ناراحت می‌شود	۶۵
									کوک با رغبت با بزرگسالانی که به عنوان مهمان به منزل آمده‌اند، انس می‌گیرد و با آن‌ها دوستان رفتار می‌کند.	۶۶
									وقتی افراد خانواده مهمان‌دارند، کودک از مهمان‌ها می‌خواهد توجه بسیار زیادی به وی کنند.	۶۷
									به طور متوسط، کودک نسبت به مادر، فرد فعال‌تری است. پایین: به طور متوسط، کودک نسبت به مادر، کمتر فعال است.	۶۸
									بهندگت از مادر درخواست کمک می‌کند.	۶۹
									وقتی مادر وارد اتاق می‌شود، کودک به سرعت با لبخندی بزرگ از وی استقبال می‌کند.	۷۰
									در صورتی که کودک در بغل مادر باشد، گریه را سریع انجام می‌کند و به سرعت پس از آنکه ترسیده، ناراحتی با ترس وی برطرف می‌شود.	۷۱
									در صورتی که مهمانان به کاری که کودک انجام دهد، بخندند یا آن را تائید کنند، کودک آن را بارها تکرار می‌کند.	۷۲
									کودک یک اسباب‌بازی برای در آغاز گرفتن دارد و یا یک پتوی اینم که آن‌ها را به خود ازین طرف و به تخت می‌برد یا به هنگام ناراحتی آن را بغل می‌کند. اگر کودک زیر دو سال است، بطری یا پستانک را در نظر نگیرد.	۷۳
									وقتی مادر آنچه کودک می‌خواهد را سریع انجام نمی‌دهد، کودک به نحوی رفتار می‌کند گویی مادر به هیچ‌وجه آن را انجام نخواهد داد.	۷۴
									در خانه، وقتی مادر از اتاق بیرون می‌رود، کودک ناراحت می‌بود یا گریه می‌کند. (ممکن است او را دنبال کند یا نکند)	۷۵
									وقتی کودک حق انتخاب دارد، بازی با اسباب‌بازی‌ها را به بزرگسالان ترجیح می‌دهد.	۷۶
									وقتی مادر از کودک می‌خواهد کاری را انجام دهد، کودک با رغبت آنچه مادر می‌خواهد را درک می‌کند.	۷۷
									کودک از در آغاز گرفته شدن یا بغل شدن از سوی دیگران (به جز والدین و یا پدر و مادر بزرگش) لذت می‌برد...	۷۸
									کودک به سادگی از دست مادر عصبانی می‌شود.	۷۹
									کودک از ظاهرات چهره مادر به عنوان منبع خوبی از اطلاعات به هنگام رسیکی با تهدید آمیز بودن چیزی استفاده می‌کند.	۸۰
									کودک به عنوان راهی برای وادانشتن مادر به انجام آنچه می‌خواهد، گریه می‌کند	۸۱
									کودک بیشتر اوقات بازی خود را تنها با تعداد اندکی از اسباب‌بازی‌ها یا فعالیت‌های مورد علاقه سپری می‌کند.	۸۲
									وقتی کودک کسل است، بهسوی مادر می‌رود تا کاری انجام دهند.	۸۳
									کودک حداقل تلاش‌هایی را برای تمیز یا مرتب بودن در خانه می‌کند. پایین: تمام مدت چیزهای را روی خود و روی زمین می‌ریزد	۸۴
									کودک به نشست به فعالیت‌ها و اسباب‌بازی‌های جدید جذب می‌شود.	۸۵

۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱	
کودک سعی می‌کند مادر را به تقلید از خود وادارد و یا به سرعت متوجه تقلید مادر از او یا خودش می‌شود و از آن لذت نمی‌برد.	۸۶								
اگر مادر به کاری که کودک کرده بخندد یا آن را تائید کند، کودک آن‌ها را بارها تکرار می‌کند.	۸۷								
وقتی جیزی کودک را ناراحت می‌کند، در همان جایی که هست می‌ماند و گریه می‌کند.	۸۸								
وقتی کودک با چیزی بازی می‌کند، تظاهرات چهره کودک شدید و واضح هستند.	۸۹								
اگر مادر خیلی دور شود، کودک او را دنبال می‌کند و بازی خود را در حدودهای که مادر به آنجا رفته، ادامه می‌دهد.	۹۰								
